

ΔΕΚΑ ΕΚΑΤΟ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ

Ο τρόπος με τον οποίο το κράτος και το κεφάλαιο έχουν επιλέξει να διαχειριστούν την καπιταλιστική κρίση από το ξέσπασμά της και μετά, περιλαμβάνει τη διαρκή και βίαιη υποτίμηση της καθημερινότητας των πιο καταπιεσμένων κοινωνικών κομματιών. Το ένα κομμάτι αυτής της διαδικασίας έχει να κάνει με το τέλος των διάφορων προνομίων των πιο ευνοημένων μεσοστρωμάτων παράλληλα με το σπρώξιμο του πολυεθνικού προλεταριάτου ακόμα περισσότερο στην εξαθλίωση. Το άλλο κομμάτι, είναι η αναβάθμιση των κατασταλτικών-αστυνομικών μηχανισμών του κράτους με στόχο να διαχειριστεί τους εξαθλιωμένους με στρατιωτικούς όρους και να χτυπήσει αυτούς που αγωνίζονται με επιθετικά χαρακτηριστικά ενάντια σ' αυτά τα σχέδια. Το υπουργείο δημόσιας τάξης έχει τελευταία ονομάσει τη διαδικασία καταστολής ως «εκστρατεία πάταξης της ανομίας» και έχει επιστρατεύσει διάφορες μεθόδους εναντίον του ανταγωνιστικού κινήματος και του αντιεξουσιαστικού χώρου πιο

συγκεκριμένα που διατηρεί ακόμα την ικανότητα να δρα καταλυτικά σε εξεγερσιακές καταστάσεις. Μια τέτοια μέθοδος είναι η εισβολή και το σφράγισμα διαφόρων καταλήψεων.

Τον τελευταίο χρόνο οι μπάτσοι έχουν εισβάλει σε πολλά κατειλημμένα κτίρια στον ελλαδικό χώρο σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Πάτρα, Γιάννενα, Μεσολόγγι διαμηνύοντας παράλληλα τις προθέσεις τους για τη συνέχιση αυτής της επιχείρησης. Ταυτόχρονα έχουν εισβάλει σε κατειλημμένους χώρους και εντός πανεπιστημίων

(ΑΣΟΕΕ, ΕΜΠ, ΤΕΙ Πάτρας) αρπάζοντας κινηματικό εξοπλισμό για να αναβαθμίσουν υποτίθεται την τσαλακωμένη ακαδημαϊκή τους εικόνα, πάντα με τη σύμφωνη γνώμη των πρυτανικών αρχών.

Εμείς ως συλλογικότητα που στεγάζεται και διαχειρίζεται κατειλημμένο χώρο και στηρίζει την πρακτική της κατάληψης σαν μέσο αγώνα και κινηματικό εργαλείο, θα πούμε δυο λόγια για την πολιτική υπεράσπισή τους. Καταλήψεις άδειων κτιρίων πραγματοποιούνται εδώ και χρόνια παγκόσμια από άτομα που συμμετέχουν στα ανταγωνιστικά κινήματα αλλά και από εξαθλιωμένα κοινωνικά κομμάτια, για την κάλυψη της κοινωνικής ανάγκης της στέγασης, η οποία και σε καιρούς εντεινόμενης υποτίμησης δεν είναι δεδομένη για όλους. Διάφοροι πολιτικοποιημένοι καταληψίες επίσης έχουν θέσει πολιτικά χαρακτηριστικά σε καταλήψεις στέγης. Προτάξανε τη συλλογική ζωή ενάντια στον ασφυκτικό θεσμό της σάπιας οικογένειας και ενάντια στις λογικές της ιδιοκτησίας. Την κοινή ζωή ως προέκταση της ενασχόλησής τους με την πολιτική, ζωή που μπορεί να δώσει σάρκα και οστά σε ιδέες και αξίες στο παρόν δημιουργώντας εικόνες από μια αταξική κοινωνία, δίχως να περιμένουν μια θολή και αβέβαιη αλλαγή των σχέσεων σε ένα απροσδιόριστο μέλλον.